

Myllyoja

Miksi mennä?

Myllyojalla voi tutustua lehtomaisen ja kuivahkon kankaan kasvillisuuteen sekä virtaveteen. Kapea raviinilaakso kuusineen ja mäntyineen on myös hieno luontokohde.

Miten mennä?

Alue sijaitsee Myllyojan laaksossa. Sinne pääsee koululta ja päiväkodilta pyörätietä pitkin tai Karvarinaukiolta sekä sillan kautta Hiukkavaarantieltä.

Myllyojan raviinilaakso

Raviini tarkoittaa veden uurtamaa, syvää laaksoa. Myllyoja laskee Hiukkavaarasta Oulujokeen. Myllyojan vesi on ruskea, ja se on aikojen saatossa samentunut seinämien sedimenteistä sekä ravinteista.

Ojan suulla **A** on vaikeakulkuista ja pensaikkoista lehtometsää. Rannassa voi ihailla Oulujokea, ja tehdä esimerkiksi lintulaskentoja joen linnuista. Suistossa kasvaa jyhkeitä mäntyjä. Muu puusto koostuu lähinnä harmaalepstä, tuomesta ja koivusta sekä mustaseljasta. Suistoalueen kasveja ovat mm. korpikastikka, suokorte, rentukka, terttualpi, kurjenjalka, suopotki ja suo-orvokki. Jyrkänteiden päällä on polkuja, ja lajisto on niittymäistä.

1. Rentukka
2. Ruohokanukka
3. Myllyojan eteläpuolen kulunutta mäntykangasta

Pohjois-osan metsän valtapuuna kasvavat varttuneet männyt ja laakson reunamilla kuuset. Rehevissä uurreojissa kasvaa yksittäisiä korkeita raitoja ja haaparyhmiä. Pensas-kerroksen muodostavat pihlajan- ja kuusentaimet sekä vadelma.

Myllyojan varren raviinilaaksossa esiintyy tuoreen ja kuivahkon kankaan lajeja sekä lehtomaista kasvillisuutta ojan penkereillä. Pohjoisosissa **B** lehtomaisen kankaan lajeja ovat mattomaisina peitteinä kasvavat metsäimarre, oravanmarja, sudenmarja, metsätähti, mustikka ja käenkaali. Kuluneemmissa paikoissa kentän vieressä vallitsee kuivahkon kankaan lajit puolukka ja mustikka.

Pohjakerroksen muodostavat erilaiset metsäsammalet, mm. seinäsammal, kynsisammal ja karhunsammal. Ojan penkereillä kasvaa ruohokanukkaa, korpi-imarretta, oravanmarjaa, vanamoja ja korpikastikkaa. Aivan ojan tuntumassa alhaalla kasvaa mesiangervoa ja suo-
orvokkia. Rentukka ja kurjenjalka viihtyvät ojan poukamassa.

Isojen kuusien muodostama varjoisuus muuttuu mäntyiseksi aukeaksi, jossa puolukka ja mustikka ovat valtalajit. Kuluneisuus tulee esille polun levenemisenä sekä kenttä- ja pohjakerroksen puuttumisena suurilta osin. Kitukasvuisten kuusten alla kasvaa paikoin oravanmarjaa. Parhaiten Myllyojan varteen tutustuu heti leikkikentän takaa, missä kasvillisuus on vielä yhtenäistä ja rehevää.